

## מסורת הש"ס

(א) [מוספתא פ"ב ה"ו]  
(ב) ע"ז כא. [וטו, א.] (ג) [ז"ל  
שמיניס] (ד) [ע"י מוספות  
כחוטו] (ה) [ד"ה מתוך]  
(ו) [מוספתא פ"א ה"ד]  
(ז) מגילה כט: סנהדרין יב:  
ע"ז ה' (ח) [ר"ה א' צבורות נח.  
מוספתא מגלה פ"א ה"ב]  
(ט) [שמות כ"ב] (י) [בכורות  
ב, א.] (יא) [במדבר טו, א.] (יב)  
(יג) [בכורות פ"ב ה"ב]  
(יד) מוספתא דחלה פ"א  
(טו) [ע"י מוספתא] (טז)  
ה"ג, פא: ד"ה ודא]

גמ' בהמת ארנונא. עין  
נדרים קכ ע"ב זרין ד"ה  
והלך זו ארנונא:  
תוס' ד"ה התם שמתחלה  
היתה הבהמה. עי' ז"כ ג  
ע"א תולד"ה קסבר:

לא לבית דירה  
אמרו. שידור זה העובד  
כוכבים, אלא לבית העצים  
לבית האורות (ע"ז טו).  
לשתמושי זהו ציצי  
ותצנא (שם כא.).

א. ומה' פטורה מן  
הבכורה. מות' ק"ט.  
ב. ומה' חיבתה. ש"ט.  
ג. והא דקמי' חביבת יתנו  
מכא' רביצ' מסכל' לא  
ק"ט. ד' ק"ט. ד' והא אמרי'  
לעיל פ'ין א' אתה רואה  
אבל אתה רואה  
אחרים. ט' [ואל' לא  
קבל' בליל' אחרית' אפי' לא  
קנה' תנאי' ודקא' שרי.  
ט"ז פ"ט. ו' א' והא אפי'  
פשתני' בל' מקדא'. מ'  
ס"ג. וקס"ד מקדא'  
דשכירות' קניא' הר"ל ביתו  
ש' גי' לגמרי' ובת' גי'  
אמרי' גי' גי' גי' גי' גי'  
דשכירות' קונה' מכין  
שאני' מצוי' בידו ש' גי'  
ישראל' אנו' דבר' ש' גי'.  
כ"ט וד' פ"ט. ג' דוקא  
ש' כחמנ'ין ש' כל' א' הוא  
עובר' שול' לא' ממצא' אפי'  
שאני' בכות'. מות' ק"ט.  
ה. רכין' שניטל' לצורך  
מקדמו' אפי' מחזיב' להניחו  
המז' אפי' מחזיב' ע' רקס'  
המז' וכופה' עליו'. מ'  
ט' ודשרינ' מטלטל'  
דבנני' ב' ש' לא' ליד'  
אסור' הרה' ט"ז.

בהמת ארנונא. פירוש  
בהמה שיש בה שותפות  
לגוי פטורה מן הבכורה,  
דבהדיא קימא לן כל

**התם** דמצי מסלק ליה. הק' ר"י דצ"פ אומר נשך (ב"מ דף ע: וסס)  
אמר דהמקבל לאן ברזל מן הנכרי הוולדות פטורים מן  
הזכורה אף על גב דמצי מסלק ליה לנכרי בזווי כדאמר התם כיון  
לאלו בעי נכרי זווי ולא משכח שקול בהמה וכו' ר"י דשאני התם

היינו דאיצטערדיך לא ימצא אלא זמאן דאמר כזמון דמי לא ימצא למה לי איצטריך סלקא דעתך אמינא הואיל וכי איתיה הדר בעיניה לאו ברשותיה קאי קמשמע לן בעו מיניה מרבא בהמת ארנונא חייבת בבכורה או אין חייבת בבכורה כל היכא דמצי מסלק ליה בזווי לא קא מיבעיא לן דחייב כי קא מיבעיא לן היכא דלא מצי מסלק ליה בזווי מאי אמר להו פטורה והתניא חייבת התם דמצי מסלק ליה איכא דאמרי אמר רבא <sup>א</sup>בהמת ארנונא פטורה מן הבכורה ואע"ג דמצי מסלק ליה בעיסת ארנונא חייבת בבחלה ואע"ג דלא מצי מסלק ליה מאי טעמא בהמה אית לה קלא עיסה לית לה קלא: תנו רבנן <sup>ב</sup>נכרי שנכנס לחצירו של ישראל ובציקן בידו אין זקוק לבער הפקידו אצלו זקוק לבער יחד לו בית אין זקוק לבער שנא' לא ימצא מאי קאמר אמר רב פפא ארישא קאי והכי קאמר הפקידו אצלו זקוק לבער שנאמר לא ימצא רב אשי אמר לעולם אסיפא קאי והכי קאמר יחד לו בית אין זקוק לבער שנאמר לא ימצא בבתיכם והא לאו ידידה הוא דנכרי כי קא מעייל לביתא דנפשיה קא מעייל למימרא דשכירות קניא <sup>ג</sup>והתנן <sup>ד</sup>אף במקום שאמרו להשכיר לא לבית דירה אמרו מפני <sup>ה</sup>שמכניסין לתוכו ע"ג ואי סלקא דעתך דשכירות קניא כי קא מעייל לביתיה דנפשיה קא מעייל

יחמנא בלשון לא ימצא מי שמצוי בידך יצא זה  
 רב יהודה אמר רב יחמוצא חמין בביתו ביום טוב  
 אמר רבא אם של הקדש הוא אינו צריך מאי טעמא  
 אמר רב יהודה אמר רב יחמצו של נכרי עושה לו  
 זשום היכר ואם של הקדש הוא אינו צריך מאי טעמא  
 יוניא ואמר רב יהודה אמר רב <sup>ה</sup>המפרש והיוצא  
 יום אין זקוק לבער תוך שלשים יום זקוק לבער  
 תוך שלשים יום זקוק לבער לא אמרן אלא שדעתו  
 לחזור אין זקוק לבער אמר ליה רבא ואי דעתו  
 שנה נמי אלא אמר רבא <sup>ה</sup>הא דאמרת קודם שלשים  
 לא אמרן אלא שאין דעתו לחזור אבל דעתו לחזור  
 זקוק לבער ואודא רבא למעמיה דאמר רבא  
 דם שלשים יום אין זקוק לבער תוך שלשים יום זקוק  
 נמי לא אמרן אלא שאין דעתו לפנותו אבל דעתו  
 שלשים יום נמי זקוק לבער הני שלשים יום מאי  
 שואלין ודורשין בהלכות הפסח קודם הפסח שלשים  
 לילא ואמר שתי שבתות מאי טעמא דתנא קמא  
 שיהי

לו מחילה. בארבעה עשר משום היכר שלא יסכם ויאכלנו ולא יל לא אפשר ליה במחילה ומשום חד יומא סגי ליה בכפיית כלי קודם שלשים יום. לפסח ולקמן מפרש כנגד ששולחן הבלכות פסח: דעמו לחור. בימי הפסח: אפינו מרשא השם נמי. דמי דליבטיליה שהרי איסור הנאה הוא ואינו שלו וכשראהו עובר שגפלה עליו מפולת הרי הוא כמבוער: סוך שלשים זקוק לבער. מי מטיייהו היא שמתא לא מחוייב כדאמין דהא נפלה עליו מפולת: שהרי

**ב** א מ"י פ"ד מהל' זכורות הלכה א' סמג עשין מא' טו"ש ע"ד ס' שז סעיף ה':

**ב** ב מ"י פ"ו מהלכות זכורות הל' ט סמג עשין קמ"א טו"ש ע"ד ס' שז סעיף ג':

ל ג ד מ"י פ"ד מהל' חמץ ומצה הלכה ב' טו"ש"ע אר"ח סימן תמ סעיף ג':  
ל ה מ"י פ"י מהלכות ע"י הל' ד סמג לאוין מה טו"ש"ע יו"ד סי' קנא סעיף י':

חמץ ומצה הלכה ה  
 סמך לארץ עט טוש"ע  
 אר"ח ס' תמו סק"פ א'  
 ל"ג ז' מ"י פ"ד שם ה' ב'  
 סמך ז' טוש"ע א"ח  
 ס' תמ סק"פ ב':  
 ל"ד ח ט' מ"י פ"ב שם  
 הלכה יט סמך שם  
 טוש"ע אר"ח סימן תלו  
 סק"פ א' ב':  
 ל"ה ב טור ש"ע א"ח ס' מ  
 תכס סק"פ א':

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]